

Dosarul nr. 2ra-766/20

Prima instanță: Judecătoria Chișinău, sediul Central (jud.V.Lastavețchi)

Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (jud. N.Budăi, I.Secieru, I.Muruianu)

ÎNCHEIERE

22 iulie 2020

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecătorul

Ala Cobăneanu

Judecătorii

Mariana Pitic

Nicolae Craiu

examinând admisibilitatea recursului depus de către XXXXXXXX XXXXXXXX și
avocatul său Elisaveta Caragia,

în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de către XXXXXXXX
XXXXXXX împotriva lui XXXXXXXX XXXXXXXX, intervenient accesoriu Direcția
Asistență Socială și Protecție a Familiei XXXXXXXX și Direcția Asistență Socială și
Protecție a Familiei XXXXXXXX cu privire la desfacerea căsătoriei, stabilirea
domiciliului copiilor minori și încasarea pensiei de întreținere,

împotriva deciziei din xx octombrie 2019 a Curții de Apel Chișinău,

c o n s t a t ă :

La data de 9 xxxxxx 2019 XXXXXXXX XXXXXXXX a depus cerere de chemare în
judecată împotriva lui XXXXXXXX XXXXXXXX, intervenient accesoriu Direcția Asistență
Socială și Protecție a Familiei XXXXXXXX și Direcția Asistență Socială și Protecție a
Familiei XXXXXXXX cu privire la desfacerea căsătoriei, stabilirea domiciliului copiilor
minori și încasarea pensiei de întreținere.

În motivarea acțiunii a indicat că s-a căsătorit cu XXXXXXXX XXXXXXXX la data de
xx martie xxxx, fapt înregistrat la Oficiul Stare Civilă XXXXXXXX și din căsătoria
respectivă au doi copii minori, XXXXXXXX XXXXXXXX, născută la xx xxxxxx xxxx și
XXXXXXX XXXXX-XXXXXXX, născută la xx xxxxx xxxxx, care se află la întreținerea
sa.

A menționat că nu este posibil de a păstra familia în continuare deoarece căsnicia
a dat eșec, ambii soți având viziuni diferite despre viață. De xxxxx multe ori a încercat
să soluționeze conflictele apărute dar nu au ajuns la un consens comun, din care motiv
solicită instanței de judecată desfacerea căsătoriei încheiată cu XXXXXXXX XXXXXXXX,
fără acordarea unui termen de împăcare.

A considerat că copii minori după divorț urmează să locuiască cu xxxx, luând în
considerație vârsta, sexul și atașamentul copiilor față de mamă.

A solicitat XXXXXXXX XXXXXXXX admiterea acțiunii, desfacerea căsătoriei
încheiată între XXXXXXXX XXXXXXXX și XXXXXXXX XXXXXXXX, care a fost înregistrată la

data de xx martie xxxx sub nr. xx la Oficiul Stare Civilă XXXXXXXX; stabilirea domiciliului copiilor minori XXXXXXXX XXXXXXXX, născută la xx xxxxxx xxxx și XXXXXXXX XXXXX-XXXXXXX, născută la xx xxxxxx xxxxx împreună cu xxxx XXXXXXXX XXXXXXXX; încasarea pensiei pentru întreținerea copiilor minori a câte 1 500 de lei lunar pentru fiecare copil până la atingerea majoratului.

Prin hotărârea din 9 xxxxxx 2019 a Judecătorei XXXXXXXX, sediul Central, acțiunea a fost admisă parțial; s-a desfăcut căsătoria înregistrată la Oficiul Stare civilă XXXXXXXX la xx martie xxxx, actul nr. xx, între XXXXXXXX XXXXXXXX și XXXXXXXX XXXXXXXX/Gușan; s-a stabilit domiciliul copiilor minori XXXXXXXX XXXXXXXX și XXXXX-XXXXXXX XXXXXXXX cu xxxx XXXXXXXX XXXXXXXX; s-a încasat de la XXXXXXXX XXXXXXXX în beneficiul Tatiane XXXXXXXX pensia de întreținere a copiilor minori XXXXXXXX XXXXXXXX și XXXXX-XXXXXXX XXXXXXXX în mărime fixă a câte 1 000 de lei lunar pentru fiecare copil începând cu 12 martie 2019 și până la atingerea majoratului copiilor minori.

Prin decizia din xx octombrie 2019 a Curții de Apel Chișinău, a fost admis apelul declarat de XXXXXXXX XXXXXXXX, s-a modificat hotărârea din 9 xxxxxx 2019 a Judecătorei XXXXXXXX, sediul Central în partea încasării pensiei de întreținere a copiilor minori în sumă de câte 1 000 de lei lunar pentru fiecare copil după cum urmează: s-a încasat de la XXXXXXXX XXXXXXXX în beneficiul Tatiane XXXXXXXX pensia de întreținere a copiilor minori XXXXXXXX XXXXXXXX și XXXXX-XXXXXXX XXXXXXXX în mărime fixă a câte 700 de lei lunar pentru fiecare copil începând cu 12 martie 2019 și până la atingerea majoratului copiilor minori. În rest hotărârea a fost menținută.

În favoarea acestei soluții instanța de apel a indicat că, întreținerea materială a copiilor minori este o obligație fundamentală, consfințită în art. xx8 alin. (2) din Constituția Republicii Moldova care expres stabilește că părinții au îndatorirea de a asigura creșterea, educația și instruirea copiilor. Creșterea, educația și instruirea copiilor este posibilă nuxxxx în condițiile exercitării corespunzătoare a obligațiilor părintești de întreținere materială a acestora.

În corespundere cu prevederile art. 27 alin. (2) din Convenție, părinților și oricăror altor persoane care au în grijă un copil le revine în primul rând responsabilitatea de a asigura, în limita posibilităților și a mijloacelor lor financiare, condițiile de viață necesare dezvoltării copilului.

Instanța de apel a reținut că, prima instanță nu a dat eficiență circumstanțelor cauzei și cadrului legal pertinent, nu a luat în calcul starea materială reală a pârâtului, nu a ținut cont de faptul că acesta este xxxxxxx și xxxxx de xxxxx, dispunând încasarea alimentelor într-un quantum care XXXXXXXX XXXXXXXX nu poate efectiv să-l onoreze.

Instanța de fond nu a luat în seamă nici informația Biroului Național de Statistică, care indică că valoarea minimumului de existență a constituit în anul 2017 pentru un copil în vârstă de 7-17 ani din orașe mari este suma de 2 091,60 de lei.

Potrivit prevederilor alin.(2) art. 76 Codul familiei, quantumul sumei bănești fixe încasate în conformitate cu alin. (1) al art.76 din același cod se determină de instanța judecătorească, ținându-se cont de starea materială și familială a părților, de alte circumstanțe importante și păstrându-se, dacă este posibil, nivelul anterior de asigurare materială a copilului.

Instanța de apel a precizat că din probele cauzei nu sunt temeiuri de a considera cu certitudine că XXXXXXXX XXXXXXXX ar dispune de existența unor venituri bine determinate, prin urmare se consideră întemeiată necesitatea diminuării pensiei de întreținere în sumă bănească fixă, or obligându-l sa achite o pensie de întreținere peste posibilitățile acestuia, ar duce la îngreunarea situații și așa precare pe care apelantul o are.

Potrivit certificatului eliberat de către Casa Națională de Asigurări Sociale, XXXXXXXX XXXXXXXX beneficiază de o pensie de dizabilitate în mărime de 1 xx8,90 de lei lunar. Din acest punct de vedere, în baza unui simplu calcul matematic, este evident faptul că pârâtul nu are nici o șansă să achite sumele adjuocate de instanță cu titlu de pensie alimentară, adică câte 2 000 de lei lunar.

Reieșind din posibilitatea reală pe care o are la moment apelantul XXXXXXXX XXXXXXXX, instanța de apel a conchis că suma pensiei alimentare urmează a fi diminuată, și de a modifica cuantumul pensiei de întreținere stabilit de prima instanță de la suma de 1 000 de lei lunar pentru fiecare copil minor, la suma de 700 de lei lunar pentru fiecare copil minor, cu menținerea în rest a hotărârii primei instanțe.

La data de 9 martie 2020, XXXXXXXX XXXXXXXX și avocatul său Elisaveta Caragia au depus cerere de recurs împotriva deciziei din xx octombrie 2019 a Curții de Apel Chișinău.

În motivarea cererii de recurs a indicat că, fiind xxxxxxxx este în imposibilitate de a se angaja în câmpul muncii, fapt confirmat prin certificatul de expertiză nr. xxxx096 din 23 februarie 2000. Nu are alte venituri, iar în legătură cu starea sănătății suportă cheltuieli mari pentru tratament.

A menționat că locuiește cu xxxx sa care are vârsta de xx de ani, este grav xxxxx și are nevoie de îngrijire permanentă din partea sa, fapt confirmat prin concluzia Centrului Medicilor de Familie din 19 xxxxxx 2019.

A considerat că suma de 700 de lei lunar care urmează a fi încasată cu titlu de pensie de întreținere pentru fiecare din copiii săi, este una exagerată și nu dispune de asemenea mijloace financiare. Este în măsură de a achita o pensie de întreținere în mărime de xx00 de lei lunar.

A relatat că nu este de acord cu taxa de stat care a fost dispusă spre încasare deoarece urmează a fi scutit de la achitarea taxei de stat în legătură cu situația materială și probele prezentate în acest sens.

A solicitat XXXXXXXX XXXXXXXX și avocatul său Elisaveta Caragia admiterea cererii de recurs, casarea deciziei cu emiterea unei noi decizii prin care să fie dispusă încasarea unei pensii de întreținere pentru copii minori XXXXXXXX XXXXXXXX, născută la xx xxxxxx xxxx și XXXXXXXX XXXXX-XXXXXXX, născută la xx xxxxx xxxxx în mărime de xx00 de lei pentru fiecare, casarea deciziei și a hotărârii în partea ce ține de încasarea taxei de stat în mărime de 720 de lei cu dispunerea scutirii de la plata taxei de stat.

Examinând admisibilitatea recursului, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție menționează următoarele.

În conformitate cu art. xx39 alin. (2) din Codul de procedură civilă, după parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copieii de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia.

În cazul neprezentării referinței în termenul stabilit, admisibilitatea recursului se decide în lipsa acesteia.

La 26 martie 2020, Curtea Supremă de Justiție a expediat în adresa intimaților copia cererii de recurs cu înștiințarea despre necesitatea depunerii referinței.

La xx xxxxxx 2020 Direcția Generală Asistență Socială și Protecție a Familiei Xxxxxxx a depus referință prin care a indicat că ambii părinți urmează să contribuie în mod egal la întreținerea copiilor minori.

La 5 xxxxx 2020 Xxxxxxx Xxxxxxx a depus referință prin care a solicitat de a considera inadmisibil recursul declarat de Xxxxxxx Xxxxxxx.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție, examinând temeiurile invocate în cererea de recurs declarată de Xxxxxxx Xxxxxxx și avocatul său Elisaveta Caragia în raport cu materialele cauzei civile, consideră că acesta este inadmisibil din următoarele considerente.

În conformitate cu art. xxxx alin. (2) din Codul de procedură civilă, asupra admisibilității recursului decide un complet din 3 judecători.

În conformitate cu art. xx3xx alin. (1) din Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel.

Curtea de Apel Chișinău a pronunțat decizia contestată la xx octombrie 2019, care a fost expediată în adresa participanților la proces la data de 5 decembrie 2020 (f.d.100). La materialele cauzei lipsesc date ce ar confirma recepționarea deciziei. Astfel, calea de atac în ordine de recurs demarată la data de 9 martie 2020 de către Xxxxxxx Xxxxxxx și avocatul său Elisaveta Caragia, este în interiorul termenului legal.

Examinând temeiurile recursului declarat de către Xxxxxxx Xxxxxxx și avocatul său Elisaveta Caragia, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră recursul drept inadmisibil din următoarele considerente.

În conformitate cu art. xx32 alin. (1) Cod de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (xx) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a cauzei sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Conform prevederilor art. xx33 lit. a) Cod de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. xx32 alin. (2), (3) și (xx) Cod de procedură civilă.

Astfel, instanța de recurs reține că examinarea admisibilității recursului presupune verificarea conformității temeiurilor invocate în cererea de recurs cu temeiurile prevăzute la art. xx32 Codul de procedură civilă.

La caz, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție constată că, argumentele invocate de XXXXXXXX XXXXXXXX și avocatul său Elisaveta Caragia în cererea de recurs nu se încadrează în limitele stabilite de norma indicată, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Dat fiind faptul că temeiurile de declarare a recursului împotriva deciziei curții de apel, prin prisma prevederilor secțiunii a 2-a a capitolului XXXVIII al Codului de procedură civilă, sunt strict delimitate de art. xx32, reieșind din prevederile art. xx37 alin.(1) lit. f) din Codul de procedură civilă, în sarcina recurentei este impusă obligația delimitării esenței, temeiului și argumentării acelor încălcări esențiale sau a acelor circumstanțe ce indică la aplicarea eronată a normelor de drept material sau procedural, și care ar dicta necesitatea declarării recursului ca fiind admisibil.

La caz, criticile invocate de XXXXXXXX XXXXXXXX și avocatul său Elisaveta Caragia nu pot duce la admisibilitatea recursului, ori acestea nu pot fi reținute prin prisma art. xx32 din Codul de procedură civilă, în condițiile în care se insistă în mod exclusiv asupra reaprecierii circumstanțelor cauzei, în detrimentul evidențierii ilegalității soluției instanței de apel.

Acest fapt denotă caracterul declarativ al recursului, fiind lipsit de esență, care evidențiază simplul fapt al dezacordului recurentului cu soluția dată de instanța de apel, precum și lipsa temeiurilor legale de declarare a recursului, având în vedere faptul că, rolul exclusiv al recursului este de a asigura efectuarea unui control de legalitate a deciziei atacate în baza temeiurilor legale de declarare a recursului strict prevăzute de art. xx32 alin. (2), (3) și (xx) din Codul de procedură civilă.

Nu este suficientă simpla expunere a circumstanțelor faptice ale cauzei, fiind necesară motivarea recursului cu indicarea amănunțită a motivelor de ilegalitate pe care se întemeiază, precum și dezvoltarea lor.

Motivarea recursului înseamnă nu doar exprimarea nemulțumirii față de actul de dispoziție pronunțat în apel, ci expunerea tuturor motivelor pentru care, din punctul de vedere al părții, instanța a pronunțat o hotărâre neîntemeiată.

Or, recursul nu se poate limita la o simplă indicare a textelor de lege, condiția legală a dezvoltării motivelor de recurs implicând determinarea greșelilor anume imputate instanței de apel, o minimă argumentare a criticii în fapt și în drept, precum și indicarea probelor pe care se bazează.

Abordarea recurentului, în speță, însă evidențiază în mod clar dezacordul său cu soluția dată de instanța de apel, iar criticile invocate în recurs nu permit identificarea omisiunilor sau erorilor care ar impune declararea recursului ca fiind admisibil.

Prin prisma jurisprudenței CtEDO, recursul trebuie să fie efectiv, adică să fie capabil să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri, trăsătură distinctivă care nu este evidențiată în cererea de recurs declarată de către XXXXXXXX XXXXXXXX și avocatul său Elisaveta Caragia.

La fel, conform jurisprudenței Curții, procedurile cu privire la admisibilitatea căii de atac și procedurile care implică doar chestiuni de drept, și nu chestiuni de fapt, pot fi conforme cu cerințele articolului 6 § 1 (Helmens împotriva Suediei 9 octombrie 1991, § xx, Seria A, nr. 212-A).

În conformitate cu art. xxxx0 alin. (1) din Codul de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. xx33, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra

inadmisibilității recursului. Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu conține nici o referire cu privire la fondul recursului.

În asemenea circumstanțe, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție constată lipsa temeiurilor care ar dicta necesitatea declarării recursului ca fiind admisibil și consideră că, recursul declarat de XXXXXXXX XXXXXXXX și avocatul său Elisaveta Caragia, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. xx32 alin. (2), (3) și (xx) din Codul de procedură civilă și, drept urmare, este inadmisibil.

În temeiul art. 270, art. xxx alin. (1) și (2), art. xx33 lit. a) și art. xxx0 Cod de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Se consideră inadmisibil recursul declarat de XXXXXXXX XXXXXXXX și avocatul său Elisaveta Caragia.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,

Judecătorul

Ala Cobăneanu

Judecătorii

Mariana Pitic

Nicolae Craiu